

עומס התחלואה האשפוזית בשנה האחרונה לחיים בישראל

יעל אפלבוים, שולמית גורדון
אגף המידע, משרד הבריאות

שאלת המחקר

לאפיין את דפוסי האשפוז בבתי חולים
כלליים בקרב מבוגרים (+55), תוך זיהוי
פערים מגדר והגדרת האשפוזים
המתרחשים בשנה האחרונה לחיים.

מצוקת האשפוז בישראל

המערכת מתמודדת עם עומס קריטי אשר
עלול לפגוע באיכות הטיפול ובזמינותו.
הבנת דפוסי השימוש באוכלוסייה
המבוגרת היא קריטית לתכנון אסטרטגי.

19.9%

חמישית מהאשפוזים של בני 55 ומעלה
מוקדשים לחולים בשנה האחרונה לחיים.

הנתון עקבי ללא הבדל מהותי בין מגדרים (גברים 20.0%, נשים 19.7%).

זינוק דרמטי בשיעורי האשפוז בסוף החיים

פי
11.2

עלייה בשיעור האשפוזים בשנה
האחרונה לעומת שנים רגילות

פי
10.0

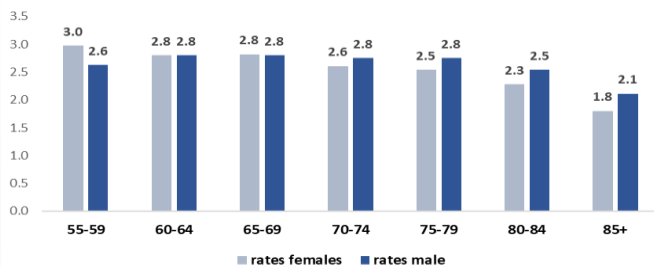
סוף החיים - הפער מצטמצם

נשים חוות עליה תלולה יותר בצורכי האשפוז לקראת
המוות, מה שמעלים את הפער.

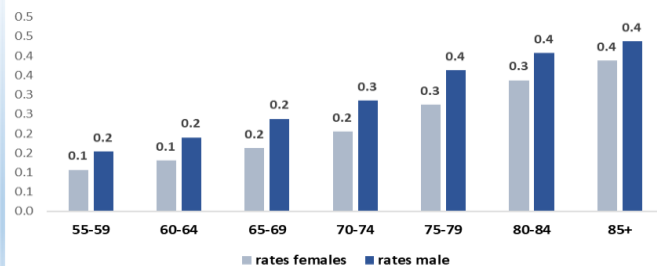
שגרת חיים - פער מגדרי מובהק

בשגרה, גברים מתאשפדים בשיעורים גבוהים יותר
בכל קבוצות הגיל (250 לעומת 194 לאלף נפש).

שיעור האשפוזים בשנה האחרונה לחיים לפי גיל ומין

שיעור האשפוזים שלא בשנת החיים האחרונה לפי גיל ומין

הממצאים חושפים פוטנציאל משמעותי לשיפור יעילות המערכת. נדרש פיתוח
חלופות לאשפוז הקונבנציונלי שישפרו את איכות החיים ויפחיתו את העומס:

טיפול פליאטיבי
בקהילה

אשפוז בית

בתי חולים יום
מתמחים

יישום אסטרטגיות אלו יפחית משמעותית את העומס על מערך האשפוז
האקוטי ויעניק לחולים טיפול מותאם ומכבד יותר בסוף חייהם.